

nogle enkelte andre, der ere stillede anderledes, naar de søge Næringsbevis i en Landsby, end naar de søge det i en af vore Købstæder. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage dette under Overvejelse og se, om der ikke her var Anledning til at foretage Ændringer med Hensyn til disse Byer; der er, som sagt, allerede ca. 30 Stykker med over 1,000 Indbyggere, og der er mange, der staa lige paa Springet til at faa over 1,000 Indbyggere, saaledes at disse Byers Antal sikkert i Løbet af faa Aar vil øges ganske betydeligt.

Der er ogsaa et Par andre Omraader, hvor disse Landsbyer ere højt uheldigt stillede. Det er med Hensyn til deres Vejvæsen og Vandafledning. Der er jo her paa Rigsdagen gjort Forsøg paa at faa en Lovgivning, som passede for disse Byer og bylignende Landdistrikter. Med Hensyn til Vands Afledning synes det, som om man er temmelig nær ved en Løsning, idet, saaledes har jeg forstaaet det, den højtærede Landbrugsminister i Fjor gav Løfte om at ville forelægge Forslag til en Ordning af dette Spørgsmaal. Men med Hensyn til de private Veje er man ikke kommen ret langt. Her vil jeg gerne bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at tage dette Spørgsmaal op, idet det ikke synes, som om det vil lykkes at naa frem ved et privat Lovforslag, saaledes som man tidligere har forsøgt.

En af de Kommuner med saadant bylignende Præg, der har taget denne Sag op, var Gentoft Kommune, hvis Sogneraad for nogle Aar tilbage bad om, at det maatte faa en Ordning paa dette Omraade lig den, Frederiksberg i sin Tid fik ved Loven af 17. April 1868, altsaa en Lov, der hjemlede Gentoft Sogneraad Ret til at udarbejde en Vedtægt om private Veje, en Vedtægt, der saa, saa vidt jeg husker, skulde godkendes af Justitsministeriet. Dette Andragende om at faa en saadan Lov kom til Erklæring i Aamtsraadet for Københavns Amt, men Aamtsraadet kunde ikke tilraade det. Saa har man herefter her paa Rigsdagen gennem et privat Lovforslag søgt at komme igennem med Sagen, men saa skete der dette, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder erklærede — saaledes har jeg i hvert Fald forstaaet

det —, at han ikke vilde kunne gaa med til at gennemføre dette private Lovforslag, men derimod vilde være villig til at søge Ændringer gennemførte til Hjælp for den paagældende Kommune enten paa samme Maade, hvorpaa Frederiksberg er bleven hjulpet eller ved Ændringer til Loven af 1865, som gælder for Veje ude paa Landet. Der trænges i allerhøjeste Grad til, at der gøres noget paa dette Omraade, og jeg vil rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Minister om at fremsætte et Ændringsforslag til den gamle Lov af 1865 eller Forslag om, at det, der gælder Frederiksberg, ogsaa kan komme til at gælde for de bylignende Kommuner, jeg har nævnt, eller at der paa anden Maade skaffes Hjælp til disse Kommuner. Der findes i disse Distrikter private Veje, som ere i en frygtelig Tilstand. Den højtærede Minister har i tidligere Samlinger henvist til, at de færdselsberettigede, de, som ere interesserede i, at Vejene blive gjorte i Stand, kunne ifølge Loven af 1865 faa Vejsyn, og derigennem faa Forholdene ordnede. Der er imidlertid en stor Mangel ved denne Lov, det er den, at de Autoriteter, som skulle sammenkalde de færdselsberettigede, ikke altid vide, hvem alle de færdselsberettigede ere. Jeg ved, hvorledes det er gaaet i et Tilfælde ude i Gentoft Kommune. Der er en Mand, der ejer en hel Del Veje der ude, nogle af de allersletteste — det er for Resten en Mand, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har udmærket Kendskab til. Man har netop der forsøgt at bruge Loven af 1865 for at faa disse Veje forbedrede; men naar man saa har sammenkaldt til et saadant Vejsyn, har den paagældende erklæret, at alle de færdselsberettigede vare ikke indkaldte, og han har saa henvist til en eller anden færdselsberettiget paa Fyn eller i Jylland eller hvor det nu var, jeg ved ikke en Gang, om det var indenfor Danmarks Grænser, at han boede. Saaledes kan enhver, som man vil prøve paa at tvinge til at lave Veje i Stand ved Hjælp af den nuværende Lov, altid henvise til, at alle de færdselsberettigede ikke ere indkaldte, og at Vejsynet derfor ikke er gyldigt. Men, som sagt, de Forhold, vi have der ude, har man ogsaa andre Steder, og den Lov-